

# ไม่เคยโดดเดี่ยว จริงๆ

หากอีธานบาดเจ็บอีกครั้งโดยไม่มี  
ใครคอยช่วยเหลืออยู่ที่นั่นเล่า?



เขา เขาล้มลงบนพื้นดิน เขาพยายามลุกขึ้นแต่เขา  
เขาเจ็บแปล็บ เจ็บปวดมาก!  
“ช่วยฉันที!” อีธานตะโกน น้ำตาเขาไหลอาบแก้ม เด็กๆ  
และครูพากันวิ่งมาช่วยเขา  
“เป็นอะไรรีเปล่า?” ครูคนหนึ่งถาม  
“ขาผมหักครับ!”  
นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่อีธานกระดูกหัก ไม่ใช่แค่ครั้งที่สอง  
หรือสามด้วย อีธานป่วยด้วยโรคกระดูกเปราะ โรคที่ทำให้  
กระดูกหักได้ง่าย แม้จะเป็นเรื่องเล็กๆ เช่น ก้าวลงจากขอบ  
ถนนหรือกระแทกกับใครบางคน ก็อาจทำให้กระดูกของ  
เขาหักได้  
“เราจะโทรติดต่อพ่อแม่ให้พวกเขาพาเธอไปพบแพทย์  
นะ” ครูกล่าว “ทุกอย่างจะต้องเรียบร้อย”  
อีธานดีใจที่มีคนมาช่วยเขา ขาของเขายังปวดอยู่มากแต่  
เขารู้ว่าเขาจะปลอดภัย  
แม้กับพ่อมาที่โรงเรียนและพาอีธานไปพบแพทย์ เขาได้  
เผื่อเงินที่ขามาและกลับบ้านเพื่อพักผ่อน  
เพราะขาของเขาคือ อีธานจึงใช้เวลาส่วนใหญ่นอนอยู่  
บนเตียง เขามีหนังสือให้อ่านมากมาย บางครั้งเพื่อนๆ ก็มา  
เล่นเกมกับเขา แต่เขาก็ยังเบื่อบ่อย  
คืนหนึ่งอีธานตื่นขึ้นและนอนไม่หลับ เขาพยายามจะ  
ผ่อนคลายแต่ก็ยังกังวลอยู่ จะเกิดอะไรขึ้นถ้าฉันกระดูกหัก

โดย กาเรียล ชิโอะฮาว่า  
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้น ในสหรัฐอเมริกา

อีธานถีบขยันตัวเองบนชิงช้า เขาถีบตัวเองให้ชิงช้า  
ไต่แกว่งสูงขึ้นเรื่อยๆ ลมที่พัดผ่านทำให้เขารู้สึกเหมือน  
กำลังบินอยู่  
จากนั้นเสียงกระดิ่งก็ดัง อีธานถอนหายใจ เขาไม่พร้อมที่จะ  
จะกลับเข้าชั้นเรียน  
เด็กๆ เข้าแถวเพื่อกลับไปด้านในอาคารเรียน อีธานปล่อยให้  
ชิงช้าแกว่งช้าลง แล้วเขาก็ก้าวลงจากชิงช้าเพื่อกลับไป  
ชั้นเรียน  
แต่เมื่อทำอีธานตะแคงพื้น เขารู้สึกเจ็บปวดอย่างรุนแรงที่

และไม่มีใครอยู่ตรงนั้นด้วย อย่างตอนกลางคืน? อีธานคิด  
หัวใจเขาเต้นแรง เขารู้สึกหวาดกลัว

“พ่อ!” อีธานตะโกน

พ่อวิ่งไปที่ห้องของอีธาน “เป็นอะไรหรือเปล่า?”

“ผมกลัวครับ” อีธานพูด “จะทำยังไงถ้าผมกระดูกหัก  
ตอนกลางคืนและไม่มีใครอยู่ช่วยผม?”

พ่อนั่งลงข้างเขาบนเตียง “นั่นเป็นความคิดที่น่ากลัว  
นะ” เขากล่าว “ถึงเราจะพยายามระมัดระวังและทำให้  
ปลอดภัย แต่สิ่งไม่ดีก็ยังสามารถเกิดขึ้นได้ แต่ไม่ว่าอย่างไร พระ  
บิดาบนสวรรค์ทรงเฝ้าดูแลอยู่”

“นั่นหมายความว่าพระองค์ทรงอยู่กับผมตลอดเวลาใช่  
ไหมครับ?” อีธานพูด

“ใช่เลย” พ่อกอดอีธานอย่างอ่อนโยน

อีธานคิดว่าพ่อมาช่วยเขาได้เร็วแค่ไหน เขารู้ว่าพ่อรักเขา  
และอยากช่วยเขาเสมอ พระบิดาบนสวรรค์อาจทรงเป็นเช่น  
นั้นด้วย

วันรุ่งขึ้น อีธานอ่านพระคัมภีร์ในนิตยสาร เพื่อนเด็ก  
ข้อความนั้นคือ “ดังนั้น จงรื่นเริงเถิด และอย่ากลัวเลย  
เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า และจะยืนเคียงข้างเจ้า”\*

อีธานรู้สึกสงบและปลอดภัยเมื่อเขาอ่านพระคัมภีร์  
เหมือนกับที่รู้สึกตอนที่คุยกับพ่อ เขารู้ว่าพระวิญญาณ  
บริสุทธิ์ทรงปลอบโยนเขา เหมือนเขากำลังกอดพ่ออีกครั้ง

ไม่ว่าฉันอาจกระดูกหักอีก อีธานคิด แต่ฉันไม่ต้อง  
กลัวอีกแล้ว เขารู้สึกว่าเขาไม่ได้อยู่คนเดียวจริงๆ ●

\*หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:6



ท่านเคยรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์เมื่อใด?